

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr 11194 van 14 mei 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 17 december 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. SOENEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 23 december 2005 het Rijk binnen en diende op 23 augustus 2007 een asielaanvraag in. Op 28 november 2007 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“Volgens uw verklaringen bent u geboren in Teheran, woonde u in Karaj en bent u een Iraans staatsburger. U bent zoroastriër van religie. Samen met uw moeder, Prochista Borumand (O.V.5.859.061), en uw jongere broer ontvluchtte u Iran op 8 of 9/09/1384 (Iraanse tijdrekening; stemt overeen met 29 of 30/11/2005 in de Gregoriaanse*

kalender). Omdat u bij uw aankomst in België nog minderjarig was, diende enkel uw moeder op 27 december 2005 een asielaanvraag in. Hierin nam het Commissariaat-generaal op 27 april 2006 een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, omdat de verklaringen van uw moeder omtrent haar bekeringsactiviteiten in Iran en omtrent haar rechtstreekse vluchtaanleiding maar weinig aannemelijk waren. Aangezien u intussen meerderjarig werd, diende u een eigen asielaanvraag in op 23 augustus 2007. U baseert uw aanvraag onder meer op het feit dat u in Iran niet de nodige vrijheid als vrouw en ook geen vrijheid van meningsuiting kan hebben. U haalde voorts aan dat u in Iran ten gevolge van uw religie enkele kleinere problemen had op school. Zo werd u er door enkele leraars, de schooldirecteur en door medeleerlingen gediscrimineerd. U vervolgde echter dat u uw asielaanvraag hoofdzakelijk baseerde op de asielmotieven van uw moeder en dat u de hierover door u op het Commissariaat-generaal verstrekte informatie volledig van uw moeder vernomen heeft. U stipte aan dat uw moeder een jaar voor jullie vertrek uit Iran in de periode dat ze als secretaresse voor een bouwbedrijf werkte door de Iraanse autoriteiten gearresteerd werd ten gevolge van haar bekeringsactiviteiten voor het zoroastrische geloof. Ze was er in geslaagd Marjan Ayyazi, een moslim, te bekeren. Bij haar arrestatie was uw moeder thuis. Een dag later kwam uw moeder vrij. Een jaar later kwam er bij jullie thuis een convocatie toe. Hierdoor gealarmeerd besliste uw moeder onmiddellijk te vluchten. Jullie gingen samen naar uw grootmoeder, maar omwille van de (gevaarlijke) geschriften van uw overleden grootvader konden jullie daar niet blijven. Daarop trokken jullie naar uw oom Arash die jullie naar Ramsar (in het noorden van Iran) bracht. Daar verbleven jullie ongeveer een maand in het huis van de smokkelaar. Daarna werden jullie voor een maand naar Indimeshr gebracht waar jullie bij familie van de smokkelaar logeerden. Uiteindelijk kwamen jullie in Mahshahr terecht van waaruit jullie per boot naar Dubai trokken. Jullie bleven daar een twintigtal dagen en namen er in het bezit van een vals paspoort het vliegtuig naar Parijs. Van daaruit treinden jullie naar Brussel. Enkele maanden voor het gehoor op het Commissariaat-generaal vernam u dat er in Iran nog een convocatie voor uw moeder toegekomen was. In de maanden voor uw eerste asielaanvraag nam u ook nog deel aan een tweetal betogingen in Gent en in Brussel met als hoofddoel in België asiel te verkrijgen. U verklaarde niet naar Iran terug te kunnen keren omdat u vreest dat uw moeder dan gevangengezet of geëxecuteerd zal worden en omdat u vermoedt dat u hetzelfde lot te wachten zal staan omdat u nu meerderjarig bent. U vreest verder dat u ook door uw illegale vlucht uit Iran problemen zou kunnen krijgen indien u terugkeert. Ter staving van uw identiteit en uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw originele shenasnameh, een kopie van het valse Italiaanse paspoort waarmee u van Dubai naar Parijs reisde, een verklaring (d.d. 25/06/2007) van de Franse luchtvaartmaatschappij Air France waaruit blijkt dat u met die maatschappij van Dubai naar Frankrijk vloog, uw treinticket van Parijs (Aéroport Charles de Gaulle) naar Brussel-Zuid, een attest van de Zoroastrian Community in Zweden (d.d. 14/06/2007) en een attest van het European Centre for Zoroastrian Studies (d.d. 20/06/2007) waaruit moet blijken dat de zoroastrische gemeenschap in Iran moeilijke tijden doormaakt, alsook enkele krantenknipsels over het zoroastrisme van een zevental jaar geleden en een aantal foto's van de manifestaties waaraan u in België deelgenomen heeft."

3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003).

Nopens de status van vluchteling.

3. Verzoekster legt haar originele shenasnameh neer. Haar verklaringen over haar reisweg zijn gedetailleerd en worden geloofwaardig gemaakt aan de hand van reisbescheiden (o.m. tickets).
4. Verzoekster was minderjarig bij haar aankomst in België. Haar asielaanvraag werd ingediend door haar moeder: *“Uw motieven zijn volledig gebaseerd op de motieven van uw moeder? ja, inderdaad”* (gehoor CGVS 20.11.2007, p. 5). Verzoekster heeft naar aanleiding van haar pas verworven meerderjarigheid, een eigen asielaanvraag ingediend. De Commissaris-generaal wijst op de ongeloofwaardigheid van de vluchtmotieven van haar moeder en meent: *“bijgevolg kan er dan ook aan die motieven van uw asielaanvraag die rechtstreeks verband houden met jullie vlucht uit Iran, gezien u deze voornamelijk baseert op uw moeders motieven (CGVS, p.5), geen enkel geloof worden gehecht.”* Bovendien zouden verzoeksters *“verklaringen geenszins overeenstemmen met uw moeders verklaringen”* onder meer met betrekking tot de werkgever van haar moeder op het moment van haar arrestatie en de omstandigheden die de aanleiding vormden van haar vlucht.
1. Verzoekster *“kan niet akkoord gaan met de motivering van de beslissing die door de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en Staatlozen genomen is. Eerst en vooral wordt er niet getwijfeld aan de identiteit van verzoekster wat door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen zelf bevestigd wordt. De verzoekster kan niet akkoord gaan omdat de weigeringsbeslissing aanhaalt dat de asielmotieven van haar moeder ongeloofwaardig zijn en reeds het voorwerp uitmaken van een weigeringsbeslissing. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen haalt aan dat verzoeksters relaas eveneens op enkele onderdelen strijdt met hetgeen haar moeder in haar asielprocedure 2 jaar eerder verklaard heeft. Deze motivering schendt de rechten van verdediging. Verzoeksters verklaringen en die van haar moeder zijn nooit gelijktijdig afgenomen. Dit impliceert derhalve dat noch haar moeder, noch de verzoekster de gelegenheid hebben gekregen te antwoorden op*

eventuele tegenstrijdigheden. De Commissaris-generaal had zowel de moeder als de verzoekster dienen te verhoren.”

2. Verweerder stipt terecht aan *“dat de procedure voor het Commissariaat-generaal geen jurisdictionele, maar een administratieve procedure is en dat de rechten van verdediging bijgevolg niet onverkort van toepassing zijn op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (R.v.St., nr. 167.415 van 2 februari 2007; R.v.St., nr. 98.827 van 12 september 2001). Aangezien er als dusdanig geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat bestaat, toont verzoekster dan ook niet aan hoe zij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Er rust op de commissaris-generaal géén wettelijke verplichting of confrontatieplicht wat betreft de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekster en familieleden. Verweerder houdt er in dit verband overigens aan om erop te wijzen dat niet alle tegenstrijdigheden aan het licht kunnen komen tijdens het gehoor. Het is immers slechts nadat verzoekster werd gehoord op het Commissariaat-generaal dat de dossierbehandelaar in de mogelijkheid verkeerde om haar verklaringen te onderzoeken, ze te vergelijken en te toetsen aan de gegevens van het administratieve dossier (R.v.St., nr. 121.722 van 3 februari 2004).”*
3. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissing genomen in het kader van de asielaanvraag van verzoeksters moeder, die werd afgewezen, te beoordelen. In zoverre verzoekster haar asielaanvraag steunt op de motieven van de eerste asielaanvraag van haar moeder kunnen ook deze asielmotieven niet overtuigen. De Raad kan zich echter niet vinden in de opgeworpen tegenstrijdigheden aangezien verzoekster zelf geen deel had aan de feiten aan de basis van haar vertrek uit Iran en zij deze slechts -voor zover ze als kind al hierover hoorde of iets vernam- onrechtstreeks kon vernemen.
5. Beide partijen gaan onvoldoende in op het feit dat verzoekster bij haar vertrek uit Iran moslim was, de religie van haar vader. Verzoekster verklaart (zie verhoor CGVS) dat Zoroasters bij hun meerderjarigheid zelf kunnen beslissen of ze deze godsdienst aannemen. Dit is niet strijdig met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier.
6. Verzoekster heeft ondertussen deze beslissing genomen en legt een attest neer van de Zoroastrische gemeenschap en van een attest van het 'European centre for Zoroastrian Studies'. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster na de scheiding van haar ouders enkel door haar moeder werd opgevoegd en reeds in Iran bekend werd met het Zoroastrisme. Haar verklaringen over discriminatie op school kunnen, zoals de CGVS reeds stelde, mogelijk zijn. Het is immers aannemelijk dat de dochter van een moslim man en een Zoroastristische vrouw in de aparte aandacht kan staan ook al worden Zoroasters op zich niet vervolgd en is deze discriminatie onvoldoende ernstig om een vervolging uit te maken.
7. Verzoeksters bekering is aannemelijk aangezien de Zoroasters de godsdienst steeds via de moeder doorgeven, wat in casu het geval is. Verzoekster woont bovendien sedert de scheiding van haar ouders bij haar Zoroastrische moeder. Verzoekster kon jarenlang beïnvloed worden door haar moeders geloof, zeker na haar aankomst in België en dit niettegenstaande ze nog steeds moslim was. Verzoeksters beslissing bij haar meerderjarigheid om zich tot het Zoroastrisme te bekeren kan aldus gezien worden als een weloverwogen religieuze beslissing.

8. Verzoeksters verklaringen worden op dit punt trouwens niet betwijfeld door de CGVS doch er werden hieruit geen nadere conclusies getrokken. Nochtans blijkt hieruit ondubbelzinnig dat verzoekster het moslimgeloof van haar vader heeft verlaten.
9. Verzoekster is op alle essentiële punten van haar bekering coherent en geloofwaardig. Haar identiteit en nationaliteit zijn aangetoond (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, 54). In casu dringt zich het voordeel van de twijfel op aangezien verzoekster zich heeft bekeerd. De gevolgen hiervan zijn in casu niet te overzien niet enkel omdat apostasie strijdig is met het Islamitisch recht maar ook cumulatief met de complexe persoonlijke situatie van verzoekster, en de mogelijke individuele rivaliteit tussen haar gescheiden ouders van verschillende godsdienst.
1. Gelet op deze redenen, voldoet verzoekster aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève en toont verzoekster aan dat zij de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging wegens het behoren tot een specifieke sociale groep zoals bepaald in artikel 48/3 § 4, b) van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig Artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

-

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend en acht door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE.

K. DECLERCK.